

עת"א 5395/02/20 - עאטף סביחי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 5395-02-20 סביחי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	עאטף סביחי
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שלא לשלבו בסבב חופשות.

טענות העותר :

העותר סיים את פרק הזמן המינימלי הנדרש כתנאי לשילוב בסבב חופשות, הוא איננו מוגדר כאסיר אלמ"ב או כל הגדרה מגבילה אחרת. בעבר שולב בסבב חופשות.

העותר שולב במספר קבוצות טיפול. בקבוצה האחרונה בה שולב - "יציאה למסע" בכלא חרמון, נוצר ויכוח מילולי בינו לבין מפקדת האגף, מה שגרם לפתיחת חקירה נגדו בחשד לאיומים. התיק נסגר כעבור כחודש וחצי. העותר עבר אבחון דיאגנוסטי, מסוכנותו הוערכה כבינונית. לאחר אותו אבחון השתתף העותר בשתי קבוצות טיפוליות של שליטה בכעסים. העותר פנה וביקש לשלבו בהמשך טיפול שיתאים לצרכיו - "שליטה בכעסים מתקדמת" או בכל קבוצה טיפולית אחרת, אך לא נענה. לבאת כוחו שפנתה גם כן נמסר כי הוא איננו משולב בטיפול משום שהוא מכחיש את העבירה, אינו לוקח אחריות ולפיכך, הוא איננו מתאים לטיפול. העותר התחתן במהלך שהותו בכלא ונולדו לו 4 ילדים. הוא מבקש לאפשר לו חופשות בחיק משפחתו.

העותר מרצה עונש מאסר של 45 שנה לאחר שהורשע בשני אישומים: הראשון, בשנת 1983 עבירה של רצח, חטיפה לשם רצח וקשירת קשר לביצוע פשע כלפי נער בן 15. האירוע השני משנת 1984 ביצע העותר כלפי חיילת בת 21 עבירות של רצח, אינוס, חטיפה לשם חבלה ועבירת מין וקשירת קשר לביצוע פשע. שני אירועי הרצח בוצעו בצוותא יחד עם אחרים. בשנת 2007 החליט הנשיא לקצוב את עונשו ל - 45 שנות מאסר. האסיר מסווג לקטגוריה א. מועד תום תקופת מאסרו 4.2.2029.

כתב התשובה:

המשיבה מציינת כי ביום 1.8.19 התכנסה ועדת אסירי עולם ולא מצאה מקום, לעת הזאת, להמליץ על שילובו בסבב חופשות.

על פי האבחון הפסיכולוגי, מסוכנותו הוערכה כבינונית. התרשמות הבודק היתה שהמוטיבציה לשינוי ולהשתלבות בטיפול היא נמוכה. עוד צוין כי ככל שהאסיר ישתלב בהליך טיפולי, יגביר תובנה למאפיינים בעיתיים וירכוש כלי התמודדות עם מצבי לחץ, אזי מסוכנותו עשויה לפחות. המשיבה מציינת שאמנם יצא העותר בעבר לחופשות רבות עד אשר הופסקו חופשותיו בשנת 2016, אך הוראות פק"צ החופשות שעל בסיסן פועל המשיב הביאו להחלטה המנהלית שלא לאשר בשלב זה שוב את שילובו.

המשיבה מציינת עוד כי מעמדת גורמי הטיפול העדכנית עולה שהאסיר מכחיש את ביצוע העבירות, סירב בתחילה לקחת חלק גדול בטיפול, בהמשך הסכים והשתלב בטיפול. כיום מביע מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול והתרשמות היא כי המניע שלו לכך הוא הרצון לשוב ולהשתלב בסבב חופשות.

במהלך הדיון ולאחר שהעותר שב וטען כי הוא לא סירב לטיפול וכי הוא פנה והגיש בקשות להשתלב בטיפול, ועל רקע העובדה שהעותר כבר יצא בעבר לעשרות חופשות, ניתנה החלטה המורה למשיבה להגיש כתב תשובה משלים ומעודכן לאחר שהגורמים המקצועיים ישובו וישקלו את עמדתם.

בכתב התשובה המשלים ציינה המשיבה כי עניינו של העותר נבחן בשנית בעקבות החלטת הביניים והערות בית המשפט. בתום הבחינה המשיבה עומדת על עמדתה, לפיה ההחלטה המנהלית הינה סבירה ומידתית. לכתב התשובה המשלים צורפה התייחסות משלימה של ראש תחום טיפול ולפיה, בניגוד לטענות העותר, שטען גם בדיון כי הוא פנה בבקשה להמשיך טיפול ולהשתלב בטיפול ייעודי, עולה כי בפני גורמי הטיפול סירב העותר מספר פעמים להשתלב בטיפול מעמיק, זו הסיבה שעד היום לא שולב העותר בטיפול ייעודי. "האסיר מתבצר בעמדתו וחוזר ומדגיש בפני גורמי הטיפול פעם אחר פעם שאינו אלים וכי לא קיימים בו דפוסים אלימים ואינו זקוק לטיפול בתחום זה".

עוד עדכנה ב"כ המשיבה כי בהתחשב בכך שתוקפו של האבחון הפסיכולוגי שקבע כי קיימת מסוכנות בינונית אמור לפוג בחודש יוני 2020 (תוקפו ל - 3 שנים), הוחלט להפנותו לצורך אבחון פסיכולוגי עדכני כבר עתה.

באבחון תקבע הערכה עדכנית אודות מצבו של האסיר, רמת מסוכנותו לאלימות עתידית והצורך בטיפול נוסף.

המשיבה מציינת עוד כי לאור מצב החירום שהוכרז עקב התפרצות הקורונה הוחלט להקפיא את חופשותיהם של כלל האסירים.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, כפי שנטענו בדיון ועיון בכתבי הטענות ובתגובה המשלימה, נראה לי כי אין מקום להתערב בהחלטה המנהלית.

אין ספק שככל שמדובר באסיר שביצע עבירות חמורות יותר, כך הזהירות הנדרשת במתן פריבילגיות צריכה להדריך יותר את המשיב.

לעותר אושרו בעבר חופשות בטרם כניסתה של פקנ"צ החופשות לתוקף, אולם משהופסקו חופשותיו, על המשיב להדריך עצמו במסגרת הפעלת שיקול דעתו על פי הכללים שנקבעו בפקנ"צ החופשות.

אין להכביר מילים בחומרה היתירה של העבירות אותן ביצע העותר ובגינן נשפט. מסוכנותו נכון להיום מוערכת כבינונית. גורמי הטיפול מציינים שהוא סירב לא אחת להשתלב בטיפול מתקדם ומעמיק. המשיבה הסכימה, בהתחשב במכלול הנסיבות להקדים את מועד עריכת האבחון התקופתית וזו אמורה להיערך בתקופה הקרובה בהתאם לתוצאותיה, בין היתר יוחלט האם לשוב ולשלב בסבב חופשות.

על רקע כל אלה, ההחלטה הינה סבירה ואין מקום להתערב בה.

אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, כ"ה ניסן תש"פ, 19 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.